

حذف یون کادمیم از روی اکسید مورد استفاده در صنایع لاستیک با مشتق کالیکس [۴] آرن تثبیت شده بر بستر سیلیکاژل

اشکان باقری چناری^۱، منوچهر مامقانی^۲، ماندانا صابر تهرانی^{۳*} و محمد نیک پسند^۴

۱. دانشجوی دکتری شیمی آلی، دانشکده علوم پایه، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

۲. استاد شیمی آلی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۳. استادیار شیمی کاربردی، دانشکده شیمی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۴. دانشیار شیمی آلی، دانشکده علوم پایه، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

دریافت: مهر ۹۸ بازنگری: آبان ۹۸ پذیرش: آبان ۹۸

چکیده: روی اکسید به عنوان یک ماده صنعتی مهم در صنایع متفاوت به ویژه صنعت لاستیک به حساب می‌آید. از این‌رو، حذف این ناخالصی‌ها به ویژه کادمیم، به دلیل تاثیر در فرایند پخت آمیزه‌های لاستیکی و همچنین اثرات مخرب زیست‌محیطی، مورد توجه قرار گرفته است. در این پژوهش، ابتدا تراکلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تثبیت شده بر بستر سیلیکاژل با روش‌های موجود در مراجع تهییه و به عنوان جاذب یون‌های کادمیم از محلول اسیدی روی اکسید به کار گرفته شد. حذف این یون از محلول موردنظر در هر مرحله با طیف‌سنجی جذب اتمی دنبال شد. با استفاده از غلظت یون‌های کادمیم در محلول در مراحل متفاوت، درصد جذب و ظرفیت جذب محاسبه شد. نتایج به دست آمده نشان‌دهنده حذف موثر یون‌های کادمیم از محلول روی اکسید با تراکلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تثبیت شده روی بستر سیلیکاژل بود و این در حالی است که استفاده از سیلیکاژل به تنها، تاثیری در جذب این یون‌ها نداشت.

واژه‌های کلیدی: روی اکسید، کادمیم، آمیزه لاستیکی، تراکلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن، سیلیکاژل

گوگرد-شتاب‌دهنده-روی اکسید با افزایش اسیدهای چرب
به صورت روی استغارات، روی لورات و... فعال می‌شود [۲ و ۳]. این ترکیب به صورت صنعتی با دو روش فرانسوی و آمریکایی تولید می‌شود که در فرایند فرانسوی فلز خالص را برای تشکیل روی اکسید تبخیر می‌کنند، ولی در فرایند آمریکایی فلز روی را

مقدمه

روی اکسید در صنایع متفاوتی مانند صنایع لاستیک، دارویی، آرایشی بهداشتی، نساجی و... کاربرد دارد [۱]. بیش از صد سال است که از روی اکسید به عنوان پرکننده و فعال کننده در آمیزه‌های لاستیکی به کار گرفته می‌شود. سامانه الاستومر-

هسته‌های هیدروژن و کربن، تجزیه عنصری و تصاویر میکروسکوپ الکترونی روشی بررسی شدند [۲۲ تا ۱۸]. پس از تأثیر ساختارها، تأثیر ترکیب تراکلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تثبیت شده بر بستر سیلیکاژل (CSC[4]A-SiO₂) به عنوان جاذب برای حذف یون‌های کادمیم از محلول روی اکسید بررسی شد.

مواد و دستگاه‌ها

پارا-ترشی‌بوتیل فنل، دی‌فنیل اتر، سدیم هیدروکسید، دی‌اتیل اتر، متانول، سیلیکاژل، هیدروکلریک اسید ۳۷٪، استیک اسید گلاسیال و کاغذ TLC از شرکت مرک، کلروسولفونیک اسید از شرکت سیگما-آلدریچ، فرمالدھید، دی‌کلرومتان، کلروفرم، استون، اتیل استات، زایلن، سولفوریک اسید ۹۷٪ و نیتریک اسید ۶۵٪ از شرکت صنایع شیمیایی دکتر مجللی تهیه شدند. طیف‌های ¹H NMR و ¹³C NMR به ترتیب با دستگاه Bruker AM-27 در حال های FTIR با Bruker Tensor 27، تجزیه عنصری با دستگاه Varioe III، تصاویر SEM با دستگاه Vega Tescan و طیف‌سنجدی جذب اتمی با دستگاه Varian AA-240 انجام شد.

تهیه ۵، ۱۱، ۱۷ و ۲۳-تری‌ترشی-بوتیل کالیکس [۴] آرن در یک بالن سه دهانه ۱۰۰ میلی‌لیتری ۳ گرم [۲۰] میلی‌مول (پارا-ترشی‌بوتیل فنل به ۰/۱ گرم سدیم هیدروکسید حل شده در آب به همراه ۳ میلی‌لیتر فرمالدھید ۳۷٪ افزوده شد. دمای این مخلوط ضمن همزدن بوسیله‌ی همزن مکانیکی تا ۱۳۰ °C افزایش یافت. گرمادهی تا زمانی که مخلوط واکنش از زرد روشن به توده گران رو زرد تیره تبدیل شد، ادامه پیدا کرد. در طول این مدت، حدود ۳۰ میلی‌لیتر دی‌فنیل اتر تا حدود ۵۰ °C گرمادهی و به مخلوط واکنش افزوده شد. بالن دوباره درون حمام رونگ قرار داده شد. این

با زغال‌سنگ گرمادهی می‌کند تا اکسید آن تشکیل شود [۴]. وجود ناخالصی فلزات سنگین از جمله کادمیم در روی اکسید تهیه شده بهروش صنعتی بر ویژگی‌های آمیزه‌های لاستیکی و همچنین محیط‌زیست تاثیرگذار است. از یک طرف کادمیم موجب به تاخیر افتادن تشکیل نخستین پیوندهای عرضی در آمیزه‌های لاستیکی می‌شود و از این راه زمان اینمی پخت را افزایش می‌دهد [۵]؛ از طرف دیگر وجود این فلز در پساب کارخانه‌های تولید و بازیافت تایر، صنایع شیمیایی و ... موجب نفوذ آن به منابع آب و آلودگی این منابع می‌شود [۶ تا ۸]. کادمیم یک فلز سمی است که به‌ویژه در کلیه تجمع پیدا کرده و تماس مستقیم با این فلز سبب اختلال در عملکرد کلیه، استخوان، جگر و خون می‌شود [۱۴ تا ۱۹]. در این راستا و برای حذف فلزات سنگین از آب و پساب‌ها، مشتقات کالیکس آرن‌ها در پژوهش‌های بسیاری به کار گرفته شده است. یاماتو و همکارانش در سال ۱۹۹۸ موفق به تهیه ترکیب (۲-پیریدیل متوكسی)کالیکس آرن شدند که از آن برای حذف یون‌های نقره از محلول آبی استفاده کردند [۱۵]. در همان سال یوردانو و همکارانش از کالیکس آرن‌هایی که دارای اتم گوگرد در ساختار خود بودند برای استخراج انتخابی فلزات سنگینی مانند سرب و کادمیم از محلول آبی استفاده کردند [۱۶]. در سال ۲۰۰۳ نیز ماتسومیا و همکارانش از تیاکالیکس [۴] آرن تتراسولفات بارگذاری شده بر بستر یک رزین، موفق به حذف انتخابی یون‌های کبات، جیوه، مس، روی و کادمیم از محیط اسیدی و خنثی شدند [۱۷]. در سال‌های بعد پژوهش‌های بیشتری برای تهیه و به کارگیری مشتقات کالیکس آرن‌ها برای حذف انتخابی یون‌های فلزات سنگین از محیط‌های آبی انجام شد [۲۲ تا ۲۴]. در این پژوهش، مشتق کلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تهیه و بر بستر سیلیکاژل تثبیت شد. ساختارهای تهیه شده با روش‌های طیف‌سنجدی فروسرخ تبدیل فوریه، رزونانس مغناطیسی

1. Scorch time

سال چهاردهم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹

مقدار اضافی (۵ میلی لیتر) از کلروسولفونیک اسید به آهستگی و در مقادیر ۰.۵ میلی لیتر و به فاصله هر ۷ الی ۸ دقیقه یک بار به مخلوط واکنش افزوده شد. در این مدت دمای مخلوط واکنش واپايش شد تا از صفر درجه سانتی گراد تجاوز نکند. از آنجایی که کلروسولفونیک اسید سریع تجزیه می شود و بخارهای آن بسیار سمی و خورنده هستند، عمل افزایش آن با سرنگ ویژه و دستکش پاداسید انجام شد. زمانی که افزایش کلروسولفونیک اسید پایان یافت، این مخلوط در حالی که بهشت دمای می خورد، به مدت ۱ ساعت بازروانی شد. پیشرفت واکنش مرتبا با ¹TLC دنبال شد. پس از پایان واکنش، مخلوط تا دمای محیط سرد و سپس ۳۰ میلی لیتر دی اتیل اتر خشک به آن افزوده شد. در حین انجام این کار رنگ مخلوط واکنش از قهوه ای تیره به نارنجی تغییر پیدا کرد و کلروسولفونیل کالیکس^[۴] آرن به صورت رسوب سفید رنگ تهشین شد. این رسوب با کاغذ صافی جداسازی و چندین بار با متابول شسته شد تا همه ناخالصی ها از فراوردهنهایی خارج شود. در انتهای پودر سفید رنگ کلروسولفونیل کالیکس^[۴] آرن به مقدار ۱/۵ گرم با بازده ۹۲٪ و نقطه ذوب $^{\circ}\text{C}$ > 230 بددست آمد (شکل ۱).

Mp: > 230 $^{\circ}\text{C}$; FTIR (KBr, cm^{-1}): 650, 1163, 1356, 3190; ¹H NMR (500 MHz, DMSO-d₆) δ_{H} : 3.94 (s, 8H, CH₂), 7.37 (s, 8H, Ar-H], 8.82 (s, 4H, OH) ppm; ¹³C NMR (125 MHz, DMSO-d₆) δ_{C} : 30.4, 126.4, 127.3, 138.3, 151.4 ppm.

تهیه کلروسولفونیل کالیکس^[۴] آرن تثبیت شده بر استرسیلیکاژل (CSC[4]A-SiO₂)^(۱)
(الف) فعال سازی سیلیکاژل

ابتدا برای فعال سازی سیلانول های سطح سیلیکاژل ۱۰۰ میلی لیتر سولفوریک اسید ۹۷٪ به همراه ۲۵ میلی لیتر نیتریک اسید ۶۵٪ در یک بالن مجهز به مبرد ریخته و مقدار ۴ گرم

مخلوط در حالی که با همزن مکانیکی مداوم همزده می شد تا دمای 120 $^{\circ}\text{C}$ گرماده شد. گرماده در حالی که گاز نیتروژن از یک دهانه بالن وارد مخلوط و از دهانه دیگر خارج می شد به مدت ۲ الی ۳ ساعت ادامه یافت. سپس، پی پت ورودی گاز نیتروژن از بالن جدا و بالن به یک متبل گرمایی انتقال داده شد. همراه با همزن مکانیکی، مخلوط واکنش به مدت ۴ ساعت در دمای 260 $^{\circ}\text{C}$ بازروانی شد. در نهایت مخلوط واکنش سرد شد تا دمای آن به دمای محیط برسد. ۳۰ میلی لیتر اتیل استات به مخلوط نهایی افزوده و به مدت ۱ ساعت همزده شد. با افزوده کردن اتیل استات، بلورهای کالیکس آرن تهشین شدند. این بلورها با شیشه متخلفل^۱ و ارلن خلاء صاف و با استیک اسید، اتیل استات و استون هر کدام به مقدار ۱۰ میلی لیتر شسته شد. در انتهای پارا-ترشی بوتیل کالیکس^[۴] آرن به مقدار ۱/۹۸ گرم، با بازده ۶۱٪ و با نقطه ذوب $^{\circ}\text{C}$ $344-344$ تا 344 به دست آمد (شکل ۱).

Mp: 342-344 $^{\circ}\text{C}$; FTIR (KBr, cm^{-1}): 1482, 1606, 2953, 3169; ¹H NMR (500 MHz, CDCl₃) δ_{H} : 1.14 (s, 36H, C(CH₃)₃), 3.46 (d, $J = 12.8$ Hz, 4H, CH₂], 4.22 (d, $J = 12.8$ Hz, 4H, CH₂], 6.98 (s, 8H, Ar-H], 10.27 (s, 4H, OH] ppm; ¹³C NMR (125 MHz, CDCl₃) δ_{C} : 31.8, 32.5, 34.0, 126.2, 128.1, 144.5, 146.8 ppm.

تهیه ^۱ آرن-۲۳،۱۷،۱۱-تترا کلروسولفونیل کالیکس^[۴] آرن مخلوطی از پارا-ترشی بوتیل کالیکس^[۴] آرن تهیه شده از مرحله پیش (۱/۳ گرم معادل ۲ میلی مول) و دی کلرومتان بدون آب (۲۵ میلی لیتر) به یک بالن ته گرد سه دهانه ۱۰۰ میلی لیتری مجهز به همزن مغناطیسی، مبرد و دهانه بسته شده با دربوش غشایی منتقل شد. این مخلوط به مدت ۱۵ دقیقه در دمای اتاق و جو نیتروژن همزده شد. دمای مخلوط واکنش با حمام بخ و نمک بین ۵-۱۰ $^{\circ}\text{C}$ قرار داده شد و پس از آن با واپايش دمای حمام در همین گستره،

1. Sintered glass

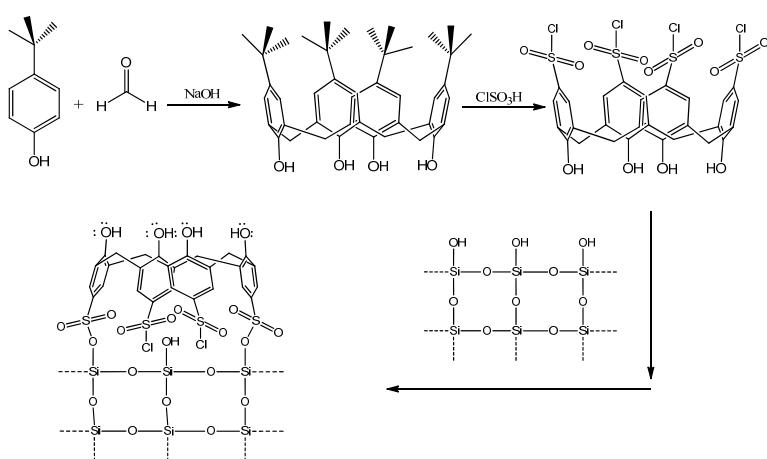
2. Thin layer chromatography (TLC)

دماي 140°C به مدت ۹۰ ساعت بازرواني شد. بهمنظور جلوگيري از خرد شدن ذرات سيليكا و در نتيجه تغيير مساحت سطح ويزه اين ذرات در طول واكنش، همزدن از طريق ايجاد حباب هاي گار نيتروژن در مخلوط انجام شد. پس از پايان زمان بازرواني، مخلوط واكنش با شيسه متخلخل صاف و ماده جامد به دست آمد به ترتيب با ۳۰ ميلي لتر دي كلرومتان، ۳۰ ميلي لتر دي اتيل اتر، ۳۰ ميلي لتر متانول و ۳۰ ميلي لتر استون شسيته شد. كلروسلوفونيل كاليلكس [۴] آرن هاي واكنش نداده و محبوس شده داخل خلل و فرج سيليكائzel با استفاده از سامانه سوكسله به مدت ۱۲ ساعت با استون استخراج شد. محلول استون به طور مرتب با TLC بررسی شد تا لک مربوط به كلروسلوفونيل كاليلكس [۴] آرن هاي واكنش نداده ناپذيد شد. پس از پايان عمليات سوكسله، صافی انگشتانهای حاوی ترکيب CSC[4]A-SiO₂ به مدت ۱۲ ساعت در دماي 150°C در آون خشك شد (شکل ۱).

سیلیکاژل به آن افزوده شد. پس از ۲۴ ساعت، این مخلوط با سیتر گلاس صاف شده و پودر بسیار ریز و سفید رنگ سیلیکاژل با آب یون‌زدوده تا خشندن کامل شسته شد. در مرحله بعد سیلیکاژل به دفعات با استون، متانول و دی‌کلرومتان شسته و سپس، در آون با دمای 300°C به مدت ۲ ساعت خشک شد.

ب) تثبيت تترا-كلروسوافونيل كاليكس [٤] آرن بر بستر سيلكراز

سیلیکاژل فعال شده به مدت ۱ ساعت در جریان گاز نیتروژن قرار گرفت و بالا فاصله به یک بالن ته گرد ۲۵۰ میلی لیتری مجهز به سامانه بازووایی و یک لوله برای هدایت کردن گاز HCl آزاد شده حین واکنش به داخل محلول نیترات نقره انتقال یافت و مقدار ۱۵۰ میلی لیتر زایلین خشک و ۳ گرم کلروسولفونیل-کالیکس[۴]آرن سنتز شده از مرحله‌ی قبل به آن افزوده شد. این مخلوط در حالی که مدادوم همزده می‌شد، تحت جو نیتروژن در

شکل ۱ مراحل تهیه کلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تثبیت شده بر پستر سیلیکاژل (CSC[4]A-SiO₂)

به این ترتیب که ۴ گرم از روی اکسید در ۲۰ میلی لیتر آب دوبار تقطیر هم زده شد تا به حالت تعیقیه درآمد. سپس ۱۰ میلی لیتر هیدروکلریک اسید ۳۷/۵٪ به آن افزوده و در حالی که مداوم هم خود، تا نقطه حوش، گرداده شد. در مرحله

برای حذف ناخالصی های یون های کادمیم، ابتدا روی اکسید دارای ناخالصی کادمیم در مخلوط آب و اسید حل شد.

درصد جذب و ظرفیت جذب با معادله‌های ۱ و ۲ محاسبه شد.

$$\text{درصد جذب} = ((C_i - C_f)/C_i) \times 100 \quad (1)$$

$$q_e = ((C_i - C_e)V)/m \quad (2)$$

که در آن‌ها، C_i غلظت اولیه، C_f غلظت پایانی، V حجم محلول، m جرم جاذب به کارگرفته شده و q_e ظرفیت جذب است. برپایه داده‌های به دست آمده از جذب اتمی برای هر مرحله درصد جذب و ظرفیت جذب محاسبه شد (جدول ۱).

بعد ۱/۵ میلی‌لیتر نیتریک اسید ۶۵٪ افزوده و ۵ الی ۱۰ دقیقه در نقطه جوش گرمادهی و در نهایت این محلول به یک بالن ژوژه ۲۵۰ میلی‌لیتری منتقل و به حجم رسانده شد [۲۶ و ۲۷]. ۵۰ میلی‌لیتر از محلول روی اکسید تهیه شده به ترتیب با ۱، ۲ و ۳ گرم از ترکیب تهیه شده به عنوان جاذب در زمان‌های متفاوت بین ۰/۵ تا ۶ ساعت همراه شد و در هر مرحله برای بررسی حذف یون‌های کادمیم از محلول موردنظر طیف جذب اتمی در طول موج ۲۲۸/۸ نانومتر تهیه شد.

نتیجه‌ها و بحث

جدول ۱ درصد جذب و ظرفیت یون کادمیم به دست آمده برای جاذب‌های تهیه شده

جاذب IV		جاذب III				جاذب II				جاذب I				زمان (ساعت)	ردیف
درصد جذب یون کادمیم	غلظت یون کادمیم (ppm)	ظرفیت جذب یون کادمیم (mg/g)	درصد جذب یون کادمیم	غلظت یون کادمیم (ppm)	ظرفیت جذب یون کادمیم (mg/g)	درصد جذب یون کادمیم	غلظت یون کادمیم (ppm)	ظرفیت جذب یون کادمیم (mg/g)	درصد جذب یون کادمیم	غلظت یون کادمیم (ppm)	ظرفیت جذب یون کادمیم (mg/g)	درصد جذب یون کادمیم	غلظت یون کادمیم (ppm)		
۰/۰	۴۳/۵	۰/۰	۰/۰	۴۳/۵	۰/۰	۰/۰	۴۳/۵	۰/۰	۰/۰	۴۳/۵	۰/۰	۰/۰	۴۳/۵	۰	۱
۰/۰	۴۳/۵	۰/۸	۱۱/۳	۳۸/۶	۰/۰۹	۷/۸	۴۰/۱	۰/۰۸	۳/۷	۴۱/۹	۰/۵	۰/۰۸	۴۱/۹	۰/۵	۲
-	-	۰/۱۶	۲۲/۱	۳۳/۹	۰/۱۶	۱۴/۹	۳۷/۰	۰/۱۶	۷/۶	۴۰/۲	۱	۰/۱۶	۴۰/۲	۱	۳
۰/۰	۴۳/۵	۰/۲۳	۳۱/۳	۲۹/۹	۰/۲۲	۱۹/۸	۳۴/۹	۰/۲۳	۱۰/۸	۳۸/۸	۱/۵	۰/۲۳	۳۸/۸	۱/۵	۴
-	-	۰/۲۹	۴۰/۰	۲۶/۱	۰/۲۸	۲۵/۵	۳۲/۴	۰/۳۰	۱۳/۶	۳۷/۶	۲	۰/۳۰	۳۷/۶	۲	۵
-	-	۰/۳۴	۴۶/۲	۲۳/۴	۰/۳۴	۳۰/۸	۳۰/۱	۰/۳۵	۱۵/۹	۳۶/۶	۲/۵	۰/۳۵	۳۶/۶	۲/۵	۶
-	-	۰/۳۷	۵۱/۰	۲۱/۳	۰/۳۸	۳۲/۳	۲۸/۶	۰/۳۹	۱۷/۷	۳۵/۸	۳	۰/۳۹	۳۵/۸	۳	۷
-	-	-	۴۳/۰	۲۴/۸	-	۳۱/۷	۲۹/۷	-	۱۶/۸	۳۶/۲	۳/۵	۰/۳۵	۳۶/۲	۳/۵	۸
-	-	-	۳۴/۹	۲۸/۳	-	۲۰/۵	۳۴/۹	-	۱۲/۳	۳۷/۸	۴	۰/۳۵	۳۷/۸	۴	۹
-	-	-	۲۲/۴	۳۳/۳	-	۱۴/۰	۳۷/۴	-	۸/۳	۳۹/۹	۴/۵	۰/۳۵	۳۹/۹	۴/۵	۱۰
-	-	-	۱۴/۰	۳۷/۴	-	۷/۸	۴۰/۱	-	۳/۲	۴۲/۱	۵	۰/۳۵	۴۲/۱	۵	۱۱
-	-	-	۶/۲	۴۰/۸	-	۳/۲	۴۲/۱	-	۱/۶	۴۲/۸	۵/۵	۰/۳۵	۴۲/۸	۵/۵	۱۲
-	-	-	۰/۰	۴۳/۵	-	۰/۰	۴۳/۵	-	۰/۰	۴۳/۵	۶	۰/۰	۴۳/۵	۶	۱۳

I مقدار ۱ گرم کلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تثبیت شده بر بستر سیلیکاژل در ۵۰ میلی‌لیتر محلول روی اکسید

II مقدار ۲ گرم کلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تثبیت شده بر بستر سیلیکاژل در ۵۰ میلی‌لیتر محلول روی اکسید

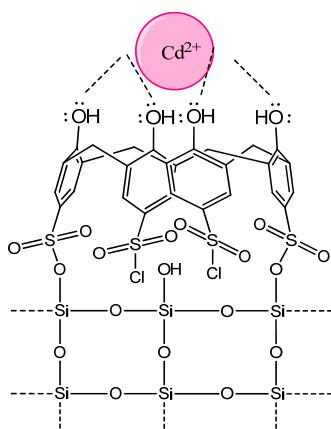
III مقدار ۳ گرم کلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن تثبیت شده بر بستر سیلیکاژل در ۵۰ میلی‌لیتر محلول روی اکسید

IV مقدار ۱ گرم سیلیکاژل مورد استفاده در تهیه ترکیب جاذب در ۵۰ میلی‌لیتر محلول روی اکسید

افزایش یافت. بیشترین مقدار جذب در ۳ ساعت اتفاق افتاد که زمان بهینه برای جذب یون‌های کادمیم از محلول روی اکسید است، چراکه پس از آن واجدب اتفاق افتاده و بتدریج

همان‌طور که مشاهده می‌شود با افزایش زمان هم‌زدن محلول روی اکسید با جاذب از ۰/۵ تا ۳ ساعت، غلظت یون‌های کادمیم در محلول کاهش و در نتیجه درصد جذب

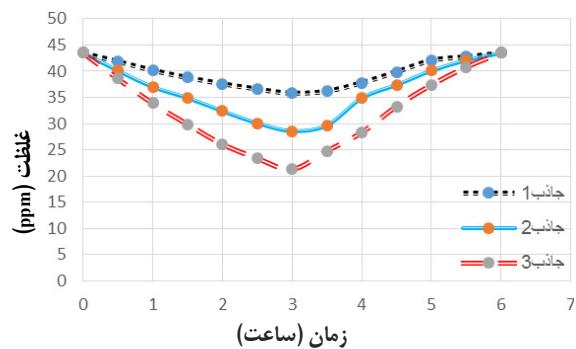
کالیکس آرن‌ها در ساختار خود حفره‌ای آب‌گریز دارند و می‌توانند یون‌ها و مولکول‌های دیگر را به عنوان مهمان بپذیرند که این اتفاق از طریق ایجاد پیوندهای غیرکووالانسی امکان‌پذیر می‌شود. حال با توجه به ساختار تتراکلروسولفونیل کالیکس [۴] آرن ثبیت شده بر بستر سیلیکاژل که از راه ایجاد پیوندهای شیمیایی بین گروه‌های سولفونیل با گروه‌های سیلانول موجود در سطح سیلیکاژل بر این بستر قرار گرفته است، چهار گروه هیدروکسی مشتق کالیکس آرن با داشتن جفت الکترون‌های غیرپیوندی، می‌توانند با یون‌های متفاوت با بار مثبت برهم‌کنش‌های یون-دو قطبی ایجاد کرده و آن‌ها را به عنوان مهمان درون حفره کالیکس آرن پذیرند (شکل ۴).

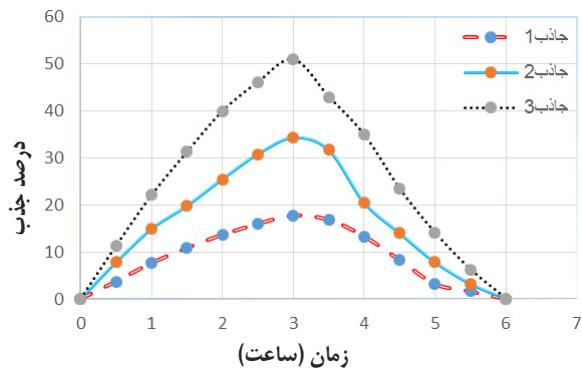
شکل ۴ ایجاد برهم‌کنش یون - دو قطبی بین گروه‌های هیدروکسی کالیکس آرن و یون کادمیم

متنااسب با افزایش غلظت جاذب، غلظت پایانی یون‌های کادمیم در محلول در هر مرحله کاهش بیشتری را نشان داد. بنابراین، ظرفیت جذب در غلظت‌های متفاوت، تفاوت معناداری را نشان نمی‌دهد (جدول ۲)، ولی روند افزایشی ظرفیت جذب بین ۰/۵ تا ۳ ساعت کاهش می‌یابد که این نتیجه می‌تواند به علت اشغال شدن جایگاه‌های فعال برای

تا ۶ ساعت یون‌های کادمیم به درون محلول باز می‌گردند. افزایش غلظت جاذب در محلول نیز با افزایش درصد جذب همراه بود چراکه در واقع با افزایش غلظت آن تعداد جایگاه‌های پذیرش یون‌های کادمیم افزایش می‌یابد (شکل‌های ۲ و ۳). از طرف دیگر، سیلیکاژل مورداستفاده برای تهیه ترکیب CSC[4]A-SiO₂ به عنوان شاهد برای حذف یون‌های کادمیم از محلول مورد آزمون استفاده شد. همان‌طور که داده‌های به دست آمده از جذب اتمی نشان می‌دهد که پس از ۰/۵ و ۱/۵ ساعت هم‌زدن، هیچ‌گونه جذب یونی صورت نگرفت که این نشان‌دهنده جذب یون با مشتق کالیکس آرن ثبیت شده بر بستر سیلیکاژل است.

شکل ۲ نمودار تغییرات غلظت یون کادمیم در مجاور جاذب بر حسب زمان

شکل ۳ نمودار تغییرات درصد جذب یون کادمیم بر حسب زمان

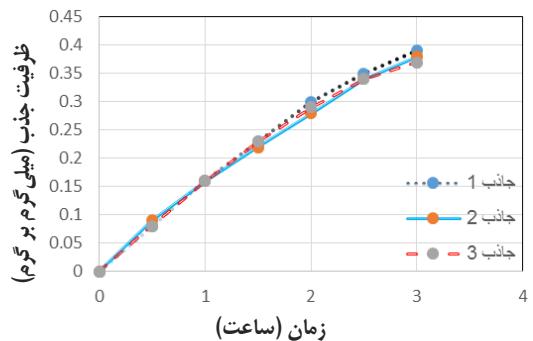
نتیجه‌گیری

در این پژوهش، از تتراکلروسولفونیل کالیکس^[4] آرن تشییت شده بر بستر سیلیکاژل به عنوان جاذب برای حذف یون‌های کادمیم از محلول اسیدی روی اکسید استفاده شد. نتایج به دست آمده از جذب اتمی نشان داد که این ترکیب به عنوان جاذب، ظرفیت قابل توجهی برای جذب یون‌های کادمیم از محلول موردنظر دارد و همچنین، با افزایش غلظت ترکیب جاذب در محلول، ظرفیت جذب حفظ می‌شود و در صد جذب به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد.

سپاسگزاری

از جناب آقای پروفسور سعید تقوایی بابت راهنمایی و همکاری در انجام این پژوهش و همچنین، مرکز تحقیقات لاستیک ایران بهدلیل در اختیار قرار دادن آزمایشگاه برای انجام کارهای عملی این پژوهش بسیار سپاسگزاریم.

پذیرش یون کادمیم در جاذب باشد که با افزایش زمان، تعداد جایگاه‌های اشغال نشده کمتری برای جذب یون‌ها باقی می‌ماند و درنتیجه ظرفیت جذب کاهش می‌یابد (شکل ۵).

شکل ۵ نمودار تغییرات ظرفیت جذب بر حسب زمان

مراجع

- [1] Kołodziejczak-Radzimska, A.; Jasionowski, T.; Materials 7(4), 2833-2881, 2014.
- [2] Moezzi, A.; McDonagh, A.M.; Cortie, M.B. Chem. Eng. J. 185, 1-22, 2012.
- [3] Bahnemann, D.W.; Kormann, C.; Hoffmann, M.R.; J. Phys. Chem. 91(14), 3789-3798, 1987.
- [4] Sahoo, S.; Maiti, M.; Ganguly, A.; Jacob George, J.; J. Appl. Polym. Sci. 105(4), 2407-2415, 2007.
- [5] Cotton, F.H.; Westhead, J.; Rubber Chem. Technol. 11(2), 331-347, 1938.
- [6] Hua, M.; Zhang, S.; Pan, B.; Zhang, W.; Lv, L.; Zhang, Q.; J. Hazard Mater. 211, 317-331, 2012.
- [7] Naiya, T.K.; Bhattacharya, A.K.; Das, S.K.; J. Colloid Interface Sci. 333(1), 14-26, 2009.
- [8] Zhao, G.; Wu, X.; Tan, X.; Wang, X.; Open Colloid. Sci. J. 4(1), 19-31, 2010.
- [9] Järup, L.; Berglund, M.; Elinder, C.G.; Nordberg, G.; Vanter, M.; Scandinavian Journal of Work, Environment & Health, 1-51, 1998.
- [10] Pan, J.; Plant, J.A.; Voulvoulis, N.; Oates, C.J.; Ihlenfeld, C.; Environ. Geochem. Health 32(1), 1-12, 2010.
- [11] Martin, S.; Griswold, W.; Environ. Sci. Technol. Briefs Citizens 15, 1-6, 2009.
- [12] Järup, L.; Åkesson, A.; Toxicol. Appl. Pharmacol. 238(3), 201-208, 2009.
- [13] Ryan, J.A.; Pahren, H.R.; Lucas, J.B.; Environ. Res., 28(2), 251-302, 1982.
- [14] Huang, C.; Hu, B.; Spectrochimica Acta B. 63(3), 437-444, 2008.
- [15] Yamato, T.; Haraguchi, M.; Nishikawa, J.I.; Ide, S.; J. Chem. Soc, Perkin Trans. 1(3), 609-614, 1998.

- [16] Yordanov, A.T.; Whittlesey, B.R.; Roundhill, D.M.; Inorg. Chem. 37(14), 3526-3531, 1998.
- [17] Matsumiya, H.; Masai, H.; Terazono, Y.; Iki, N.; Miyano, S.; Bull. Chem. Soc. of Jpn. 76(1), 133-136, 2003.
- [18] Tabakci, M.; Ersöz, M.; Yilmaz, M.; J. Macromol. Sci, A. 43(1), 57-69, 2006.
- [19] Tabakci, M.; Erdemir, S.; Yilmaz, M.; J. Hazard Mater. 148(1-2), 428-435, 2007.
- [20] Tabakci, M.; Yilmaz, M.; Bioresour Technol. 99(14), 6642-6645, 2008.
- [21] Konczyk, J.; Nowik-Zajac, A.; Kozlowski, C.A.; Sep. Sci. Technol. 51(14), 2394-2410, 2016.
- [22] Kamboh, M.A.; Wan Ibrahim, W.A.; Rashidi Nodeh, H.; Zardari, L.A.; Sanagi, M.M.; Environ. Technol. 40(19), 2482-2493, 2019.
- [23] Gutsche, C.D.; Iqbal, M.; Stewart, D.; J. Org. Chem. 51(5), 742-745, 1986.
- [24] Coquière, D.; Cadeau, H.; Rondelez, Y.; Giorgi, M.; Reinaud, O.; J. Org. Chem. 71(11), 4059-4065, 2006.
- [25] Taghvaei-Ganjali, S.; Zadmard, R.; Saber-Tehrani, M.; Appl. Surf. Sci. 258, 5925-5932, 2012.
- [26] Rubber compounding ingredients – zinc oxide – test methods, ISO Standard 9298, 1995,
- [27] Standard test methods for analysis of white zinc pigments, ASTM Standard D 3280, 1985 (Reapproved 1994)

Removal of cadmium ion from zinc oxide in rubber industries by chemically bonded chlorosulfonylcalix[4]arene to silica

Ashkan Bagheri Chenari¹, Manouchehr Mamaghani², Mandana Saber-Tehrani^{3,*}, Mohammad Nikpassand⁴

1. Chemistry Department, Islamic Azad University, Rasht Branch, Rasht, Iran.
2. Department of Chemistry, Faculty of Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran.
3. Chemistry Department, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran.
4. Chemistry Department, Islamic Azad University, Rasht Branch, Rasht, Iran.

Abstract: Zinc oxide is an important industrial material used in different industries, in particular rubber industries. This compound like the other industrial materials has amounts of impurities and thus removal of those due to their undesirable influences on rubber compounds curing and environment, is taken into consideration. In this study, chemically bonded chlorosulfonylcalix[4]arene to silica gel was synthesized by using the methods in literature reports, afterwards it was used as an absorbent to remove cadmium ions from zinc oxide solution. The adsorption of metal ions from aqueous solution was investigated by atomic absorption spectroscopy. Sorption percentage and adsorption capacity were calculated by using the ions concentration in each level. The results showed that cadmium ions were removed from zinc oxide solution effectively by tetrachlorosulfonylcalix[4]arene-silica while silica gel without any reactive agent, could not remove the ions from the solution.

Keywords: Zinc oxide, Cadmium, Rubber compound, Chlorosulfonylcalix[4]arene, Silica gel